

SPORTNI LIST

Izhaja vsak ponedeljek opoldne.

Naročnina: četrtletno Din 15.—, polletno Din 25.—, celoletno Din 50.—
Naročnina se plačuje vnaprej.Naslov uredništva in uprave: Ciril Kemperle, Tiskarna „Slovenija“, Ljubljana, Wolfova ul. 1.
Izdajatelj: za S. K. Grafiko Viktor Zorič. Odgovorni urednik Kemperle Ciril, Ljubljana, Gra-
dišče 17/l. — Tiskarna „Slovenija“. Predstavniki A. Kolman, Ljubljana, Celovška c. 61.

Slovan (Dunaj) v Ljubljani. — Naši plavalni fenomeni. — Raspored državnega prvenstva. — Tragičen konec vrlega sportnika. — Okoli bodočih olimpijad. — Zgodovina boksa.

Gostovanje dunajskega Slovana v Ljubljani Dunajčani dosežejo v soboto visoko zmago v nedeljo pa samo neodločen rezultat. -- Borba z mlakami in boj na nož.

Ljubljana, 25. junija.

Gostovanje profesionalnega dunajskega moštva SK Slovana ni izpolnilo nad, ki sta jih pričakovala Ilirija in sportna publika. Sobotno tekmo je pokvarilo vreme in je bila regularna igra na razmočenem terenu nemogoča. Dunajčani so v teh razmerah bolj obvladali situacijo in dosegli nepričakovano visoko zmago skoro brez posebnega napore. Bil je to boj tehnično boljše in rutiniranejši garniture s taktično zelo slabo Ilirijo, ki je malodane na vsej črti odpovedala. V revanžni tekmi je bila slika čisto drugačna. Bila je tipična borba za točke, bojevalo se je za vsako ped zemlje — ostro, skoro prebojevito, kar je v veliki meri pripisati gostom, ki so uvedli v igro nepotrebno ostrino in nesportno obnašanje.

Slovan nam je ponovno pokazal tipične vrline in slabosti profesionalnih moštev; tehnično in kombinatorno na višku, poleg tega značilno pomanjkanje strelcev. Vsi igralci se sijajno plasirajo, krila so vedno na črti ter nikdar ne centrirajo brezsmiselno. Situaciji se znaajo izvrstno prilagoditi — v nedeljo se ni obnesel sobotni sistem in so takoj spremenili svojo taktiko. Poizkusili so igro na prodore, ki se pa ni mogla obnesti, ker nimajo za to primernih prodornih igralcev.

Ilirija je hotela uporabiti obe tekmi kot nekaj generalni pregled svojih sil za tekmo s Concordijo. Nastopila je v obeh dnevih s 16 igralci, ki so se nekateri manj, nekateri več izkazali. Po znanju so si prilično enaki, glavni moment je še vedno volja. Z dobro voljo in potrebno energijo, se da napraviti skoro vse: različni tehnični in taktični nedostatki se zakrijejo, ako so igralci s srcem pri stvari. Moštvo predvsem manjka vigran napad, znajo sicer prirejati ugodne šanse, treba jih je pa tudi izkoristiti. Vse igralce je treba enakomerno zaposliti, nikogar se ne sme izločiti. Nogomet je igra skupnosti in ne posameznikov. Za Concordijo bo treba nujne remedure v napadalni vrsti.

Prava kolinska cikorija

Sobota 28. junija

SLOVAN : ILIRIJA 5:1 (1:0).

Slovan: Steindl - Jelinek, Kurka - Pröhm, Keckeis, Radakovič - Hencl, Ružička, Janoušek, Schery, Reiter.

Ilirija: Kreč I. - Strehovec, Bergles - Pogačnik, Dekleva, Lado - Ice, Košak, Knežević, Doberlet, Pfeifer.

Sodnik: g. Deržaj.

Tik pred pričetkom tekme je nastal silen nalive, ki je igrišče popolnoma razmočil. Po par minutah se je sicer neviha polegla in prenehala, toda luže na igrišču so ostale. Igra je na tem zelo trpela, marsikateri dobro mišljen pas je obtičal v vodi, kar je igralce zelo iritiralo. Siguren start je bil nemogoč in so imeli igralci lahke kategorije znaten plus v pogledu gibčnosti. Moštvo Ilirije, ki je po fizični moči prekašalo nasprotnika, je bilo radi tega znatno handicapirano in ni moglo razviti običajne igre, s čimer pa nočemo kratiti Slovanove zmage. Na boljšem terenu bi nam moštvi najbrže nudili zanimivejšo in lepšo tekmo. Gledalcev je bilo, kljub slabemu vremenu, razmeroma malo.

Moštvo dunajskih profesionalov je nastopilo kompletno. Igralci so telesno precej šibki, vendar imajo vse odlike, katere smo vajeni pri profesionalcih. V tehničnem in taktičnem pogledu so znatno prekašali domačine, dasi je moštvo po letih gotovo mlajše od Ilirije. Slovan je v vsakem pogledu opravičil glas izvrstnega kombinacijskega moštva. Nekateri predložki so se jim ponestrelčili, kar je pripisati lužam, ki so bile obema nasprotnikom najopasnejši tekmeč. Najboljši del moštva je napadalna formacija, ki je posebno v drugem polčasu radi

izredne pozicijske igre

skoro igraje distancirala domačo obrambo. Najboljši pomagač, da so mogli razviti tako uspešno igro, jim je bila krilska vrsta Ilirije, ki se je v pogledu kritja obnašala naravnost začetniško. V napadu je bila gonilna sila desna stran, katero so gosti predvsem po odmoru forsirali, videč, da je na tej strani prodor najlažji. Vodstvo napada ima sicer v rokah mali Janoušek, vendar je resnični

poveljnik in duševni oče

vseh napadalnih akcij Ružička v desni zvezi. Mož zgleda precej okorno, kar je najbrže zaslepilo obrambo Ilirije, da mu ni posvečala večje pažnje. Kako je ta človek znal preslepiti obrambo! S svojim krilom je bliskovito prodril po desni strani proti голу in je tako pritegnil nase obrambo — naenkrat lahke, točen predložek v sredino in Schery je bil naravnost prisiljen poslati žogo v gol. Vsi goli Slovana v drugem polčasu so bili doseženi na ta način in so si sličili kot jajce jajcu. Tako enostaven, pa radi večnega ponavljanja vendar tako prozoren načrt — obram-

van se ustali na polovici Ilirije in doseže, na že preje omenjeni način, v kratkih presledkih štiri gole in postavi končni rezultat 5:1. Rezultat bi bil mogoče še večji, da bi bil v desni zvezi kak dober strellec; mnogo ugodnih pozicij je pokvaril Schery z off-sideom.

Eksekutor napadalnih akcij

Slovana je neznatni Schery, popolnoma nedolžen je na tem, ne preostaja mu drugega — treba je le nastaviti nogo in žoga mora v gol. Nikakih bomb, kakršne tako ljubijo naši gledalci, pa vendar za poznavalca nad vse efektne goli! Ti goli niso bili deležni aplavzov, manjkalo jim je primesi za oko, sijaja — efekta za lajka.

Krilska vrsta je prav dobra, kar ji je primanjkovalo napram napadu Ilirije v pogledu hitrosti, so izenačili z boljšo taktiko; petorica Ilirije je pa igrala tudi raztrgano, da je bilo veselje — na strani Slovana seveda, ki je imel lahko delo. Branilca sta rešila svojo nalogo dobro, saj ni bilo nikakih problemov. Izvrsten je vratar, ki je ubranil nekaj plasiranih žog, katere se je že videlo v mreži.

O Iliriji ni povedati nič dobrega. Po dobri formi v zadnjih nastopih, moštva ni bilo spoznati. Tako razorane in raztrgane igre nam že dolgo niso pokazali. Najslabši del je bila krilska vrsta kjer je predvsem zatajil Lado, drugače najzanesljivejši mož belo-zelenih. Kar je delal v II. polčasu je skoro neverjetno, njegovo krilo je bilo stalno nekrito, Lado je obstal nekje na polovici in opazoval Berglesa, ki je moral opravljati dvojno delo. Z nepotrebnim govorničenjem je demoraliziral moštvo, namesto, da bi mu bil kot kapetan dober vzgled. Glavna hiba vsega moštva je bilo

popolnoma napačno postavljanje

igralcev. Razen nekaterih izjem, ni bil nikdo tam, kjer bi moral biti. Da je dosegel Slovan tak rezultat, je v prvi vrsti zasluga moštva Ilirije.

Se najbolj je odgovarjala obramba, ki je bila zelo zaposlena. Kreč je sicer v pravem trenutku zapuščal gol, pogrešil pa je v tem, da ni skušal prestreči predložkov iz katerih so rezultirali goli. V napadu je kolikortoliko zadovoljila desna stran, Ice pa je bil premalo zaposlen. Nekaj dobrih momentov je imel Pfeifer. Doberlet nujno rabi na igrišču stolček, prav nerad se premakne z mesta, kadar je treba po žogo, pred golom pa je bil vseeno tisti nevarni Vane, le, da tokrat v streljanju ni imel sreče.

Igra je bila kljub slabemu terenu ves čas živahna. Pred odmorom sta si bili moštvi enakovredni, nato pa je prevladoval Slovan. Domači so dosegli iz svojih napadov samo serijo neizrabljenih kotov, dočim je moštvo dunajskih Čehov, radi nepazljivosti obrambe Ilirije, prišlo na cenen način do vodstva. Brez odmora se menjajo strani, igra teče večinoma na polovici gostov. Idealen predložek Košaka stori Ictu pristo pot, ki pelje solo in plasira mimo vratarja v levi kot. 1:1. Krilska vrsta Ilirije popušča vedno bolj in bolj, Slo-

van se ustali na polovici Ilirije in doseže, na že preje omenjeni način, v kratkih presledkih štiri gole in postavi končni rezultat 5:1. Rezultat bi bil mogoče še večji, da bi bil v desni zvezi kak dober strellec; mnogo ugodnih pozicij je pokvaril Schery z off-sideom.

Sodnik g. Deržaj, radi fair igre, ni imel težkega stališča, napravil je nekaj pogrešk glede off-sidea, kar pa ni vplivalo na igro.

V predtekmi sta nastopili dve kombinirani družini hazenašic Ilirije. Igra je bila prav zanimiva, zmagal je A-team z 10:6.

Nedelja 29. junija

SLOVAN : ILIRIJA 2:2 (0:2).

Slovan: Steindl - Jelinek, Kurka - Pröhm, Keckeis, Mang - Hencl, Ružička, Janoušek, Radakovič, Reiter.

Ilirija: Urbanič - Strehovec, Bergles - Volkar, Varšek, Pogačnik - Ice, Unterreiter, Knežević, Oman, Doberlet.

Sodnik g. Pevalek.

Lahek dež, ki je tekom popoldneva rosil, igrišču ni škodoval. Bil je pravo nogometno vreme, kar se je poznalo tudi na številu gledalcev. Kdor je obiskal nedeljsko tekmo, tega gotovo ne bo obžaloval. V primeru s sobotno igro je bilo nedeljsko srečanje neprimerno zanimivejše, napete situacije so se vrstile druga za drugo, človek je dobil vtis, da gleda prvenstveno tekmo za točke. Zilava in trda je bila borba. Ilirija je hotela na vsak način popraviti sobotni neuspeh, toda tudi Dunajčani so navili povsem druge strune: ni čuda, da je vladal ostrejši ton v igri, no vedno v mejah dovoljenega. Srečala sta se dva, skoro enaka protivnika. V posameznih situacijah se je sicer opazala večja rutina profesionalov, njihovi napadalcji so operirali mnogo bolj mirno, tudi dodavanje je bilo točnejše, vendar so domači dosegli s svojo igro večji efekt kot gosti. Napadalni kvintet belo-zelenih si je znal sistematično zgraditi neprimerno več zrelih šans in bi moral ob zadostni vigranosti uspeti. Po šansah bi bila zmaga Ilirije vsekakor upravičena, kar so odkrito priznali tudi Dunajčani.

Ilirija je nastopila s petimi novimi igralci, kar je dalo njeni igri mnogo več poleta. Moštvo se je predvsem zavedalo, da absolvira zadnji glavni trening za državno prvenstvo in je vložilo v igro vso energijo in voljo do zmage. Najbrže bi se to posrečilo, da ni postala obramba, ko je vodila Ilirija z 2:0, malo preveč brezskrbna. Maščevanje ni izostalo, Slovanovci so taktično sijajno izrabili ta psihološki moment in izenačili, kljub temu, da so imeli samo štiri igralce v napadu. Vsaka šola nekaj stane: tekma je odločena šele, ko igra konča, to staro nogometno resnico je morala občutiti tudi Ilirija in to ne prvič.

V splošnem je naš prvak zadovoljil,

dasi še ni dosegel one forme, kot v tekmah z budimpeštanskim III. okrajem. Moštvo je bilo predvsem trše in borbennejše od nasprotnika in je pokazalo bolj koristno igranje. Igranje dala svoj pečat

krilska vrsta,

v soboto najslabši, v nedeljo pa najboljši del moštva. Ta formacija je rešila svojo nalogo v vsakem oziru: napad je zalagala in zalagala ter ga naravnost prisilila, da je peljal žogo proti nasprotnikovemu svetišču. Izvrstna v ofenzivi, je storila svojo dolžnost tudi v defenzivnem pogledu. Varšek je prekosil samega sebe in je sigurno odigral eno svojih najboljših tekem. Bil je v pravem pomenu besede duša vsega moštva. Pogajnik je izvrstno desno stran Slovanovega napada docela onemogočil. Volkar sicer ne dosega te dvojice v tehničnem pogledu, bil pa je na mestu. V igri z glavo je bila vsa trojica izvrstna.

Napadalna vrsta se je predvsem borila, skupna igra in medsebojno razumevanje je še precej pomanjkljivo in bo treba za tekmo s Concordijo nekaterih sprememb. Oman je prinesel v napad pravi duh in borbenost, marljiv je kot čebelica in izmed kvinteta sigurno najboljši taktičar. Doberlet se slabo plasira, v gotovih momentih pa sijajno »potegne«. Tudi v nedeljo v streljanju ni imel sreče, tik pred koncem je visela zmaga samo na nitki, Doberlet je bil popolnoma sam pred golom, zapustila pa ga je v odločilnem trenutku predvarnost in je nastrelil vratarja. Knežević in Unterreiter sta v polju zadovoljila, pred golom jima manjka prodornosti. »Unter« poleg vse svoje marljivosti premalo misli in radi tega po nepotrebnem »gara«. Najhitrejšega moža v napadu — Ictea, ne zna izkoristiti, kar je velika taktična napaka, ki predstavlja za moštvo znaten handicap. Ictea je bil splošno malo zaposlen, kar sigurno ni njegova krivda.

Obramba je bila na mestu, le v II. polovici so postali preveč brezskrbni. Oba branilca sta se izvrstno plasirala in sta, s pomočjo krilcev, že v kali zatrla vse Slovanove akcije. Urbančič prav dober v I. polovici, nato pa nepazljiv in nesiguren. Gol, s katerim je »Slovan« izenačil, je povsem njegova zasluga. Bil je baš v »prijetnem razgovoru«, ko je padel usodepolni strel, »Urbane« je bil seveda presenečen in žoga, katero je imel že v rokah, mu je v padcu zdrsnila preko črte. Malo manj zgovornosti ne bo škodovalo.

Slovan se je tudi v nedeljo reprezentiral kot izvrstna kombinacijska enajstorica, ki se zna tudi boriti. Pokazali so se pa tudi z druge, bolj neprijetne strani: ko so naleteli od strani Ilirije na trši odpor in so bile njihove ak-

cije prekrizane, so začeli prigovarjati in protestirati napram sodniku. Tak pojav nediscipliniranosti vsekakor ne bi smelo pokazati moštvo, kateremu je nogomet vsakdanji kruh in zaslužek.

Napadalna vrsta se topot ni mogla razviti. Njih igra ni kazala nobenih izrazitih potez na gol, v pogledu strelcev vlada veliko pomanjkanje. Ponovno se je izkazala desna stran napada Ružička - Hencel, prvi je briljiral z izvrstnim obvladanjem žoge in razpolaga s pestrim repertoarjem trikov. Hencel obvlada žogo v vsaki poziciji, točno podajanje žoge z vsakim delom telesa je bila prava senzacija; mož je še mlad in ima veliko bodočnost. Naravnost sijajen je bil

srednji krilec Keckeis,

gotovo najboljši mož na polju. Predvsem je izredno miren, nad vse discipliniran, sploh vzoren nogometaš. Kot edini izmed krilcev Slovana, je rešil svojo nalogo dobro, od stranskih krilcev napad ni imel dosti koristi.

Vratar je imel dosti prilike, da pokaže svoje znanje. V precejšnji meri je njegova zasluga, da ni bil Slovan porazen. Branilca sta bila nesigurna, kar je pripisati večji agresivnosti napadalcev Ilirije, ki so bili kakor osa okoli žoge. Obramba Slovana je imela veliko dela, stranska krilca sta vedno »sedela« na svojih krilih in jih varovala kot punčico v očesu — umevno, da je radi tega trpel napad.

V začetku igre so situacije hitro menjavale, Slovanovi napadi niso preveč nevarni, dočim si zna Ilirija pripraviti zelo kočljive situacije, ki pa ostanejo neizrabljene. Sledi lahka premoča domačih — Doberlet uide, njegov center plasira »Unter« z glavo v mrežo — najlepši gol dneva. 1:0 za Il. Kmalu zatem izrabljuje Doberlet idealen predložek Kneževića in zabije neubranljivo 2:0.

Po odmoru se tempo stopnjuje. Slovanovci igrajo nervozno in preveč ostro ter vedno prigovarjajo — sodnik izključi Ružičko. Obramba Ilirije postane brezskrbna, kar sijajno izkoristi nasprotnik in v par minutah iz gnječe izenači! Slovan hoče zmagati — toda obramba domačih je sedaj pazljiva in sproti čisti. Posamezni prodori Ilirije so sicer zelo nevarni, toda napadalci se ne razumejo. Knežević in Unterreiter ne izkoristita sigurne šanse. Tik pred koncem Doberletovo solo - gol visi v zraku, gledalcem in Slovanovcem je zastal dih: zmaga Ilirije konča v — outu.

Sodnik g. Pevalek je imel težje stališče kot prejšnji dan Deržaj, napravil je nekaj pogršk, v splošnem pa je zadovoljil.

vičenosti nastopa kakega igralca je treba ustmeno prijaviti sodniku pred začetkom drugega polčasa dotične tekme ter pisмено priporočeno predložiti na naslov SK Ilirije tekom 48 ur, drugače se jih ne vpošteva. Proteste rešuje končoveljavno medklubski odbor.

5.) Tekmuje se po tekmovalnem pravilniku JNS, v kolikor ni posebnih določil v samem razpisu, in sicer po možnosti po sistemu na točke, ako pa to ni mogoče, po pokalnem sistemu. Vsaka tekma traja dvakrat 25 minut. Ako se tekmuje po pokalnem sistemu, se neodločene tekme podaljšajo za dvakrat 10 minut; ako ostane rezultat tudi nato neodločen, določi zmagovalca žreb. Moštvo, ki samolastno zapusti igrišče, zgubi tekmo z 0:3 ter ne more več nastopiti v pokalnih tekmah dotičnega leta. Moštva morajo nastopiti v enotni opremi. V primeru poškodb je dovolje-

no postaviti rezervo do začetka drugega polčasa.

6.) Zrebanje protivnikov opravi medklubski odbor. Za delegiranje sodnikov skrbi Sekcija ZNS v Ljubljani. Igrišče preskrbi SK Ilirija. Morebitne potne ali druge stroške nosi vsak klub sam.

Prijavni rok za letošnje tekme je do srede 9. julija ob 18. uri. Prijave je treba poslati na SK Ilirijo, Krsnikova ul. 3-II., v prijavi naj imenuje vsak klub po enega odbornika v medklubski odbor v smislu točke 1.) razpisa. SK Ilirija opozarja, da se bodo vršile letošnje tekme ob sobotah in nedeljah ob poznih popoldanskih urah, event. tudi ob nedeljah dopoldne, in to pričeni z 12. julijem. Prva seja medklubskega odbora na kateri bodo izžrebani nasprotniki za prvo kolo, bo v sredo 9. julija ob 18.30 v kavarni »Evropa«. SK ILIRIJA.

Naši plavalni fenomeni

Pravzaprav bi smeli imenovati fenomena Weissmüllerja in Arne Borga — edino onadva bi med plavači morda res zaslužila ta naziv. Pa, če bi hotel biti tako rigorozno dosleden, bi slabo izhajal: prvi je Američan, drugi Šved — sedaj pa piši o naših fenomenih!

Ne mislim vzeti besede tako ozkosrčno. Ostanimo v svojem svetu, uživimo se za kratek čas v naše razmere, pa bomo tudi v našem plavalnem sportu našli velike osebnosti, zvezdnike recimo, ki so za nas fenomeni. Ne mislim pisati njih biografij — podatki par utrinkov iz njih sportnega življenja, orisati tu pa tam kak tipično-karakterističen detail — to je moj namen — nič več!

Na državnem plavalnem prvenstvu l. 1927 na Sušaku je bilo. Nihče ni vedel ničesar o njem. — Nikdo ga ni poznal — le njegovi klubski tovariši so bili nekam samozavestni in ponosni. Startal je prvič, startal je drugič in še tretjič — štirinajstkrat je startal, štirinajstkrat je bil prvi in na vseh progah prostega stila od 50 do 1500 m je postavil nove državne rekorde. Takrat je splitski »J. I. K. Jadran« po zaslugi 17-letnega juniorja, z njegovim velikim vzgledom in sijajnimi uspehi prvokrat dosegel prvenstvo države v plavanju, jugoslovanski plavalni sport pa je obogatel za novo veliko pridobitev, sprinterja odličnih kvalitet, Ante Senjanovića.

Njegovi tovariši ga nazivajo »Senja«. Prav pod tem imenom je postal popularen in pod tem imenom ga je vzljubila naša sportska javnost. In — da ga nisem videl na startu, da ga nisem tolikokrat videl prvega priplavati na cilj — če bi ga srečal kjerkoli, ne bi verjel, da je ta skromni, ravnodušni fant tista oseba, ki ima v rekordni tabeli Jugoslovanskega Plivaškega Saveza tako odločilno besedo!

Senjanovića ni primadona v svojem klubu. Veliki njegovi uspehi ga niso napravili prevzetnega, on je, kot bi jih ne bil nikdar dosegel. Mogel bi skoro reči, da niti ni ponosen nanje — vedno živi v prepričanju, da jih ni dosegel zase — da jih je dosegel le za svoj klub. Svojim klubskim tovarišem res pravi sportski drug, svojim rivalom viteški tekmelec je ponosen, da je član J. I. K. Jadrana, kluba, ki ga tolikanj ljubi, kluba, ki more biti ponosen na takega člana!

Na državnem prvenstvu l. 1928. v Beogradu je prišel z bolno, popolnoma oteklo nogo — gledat tekmovalje. Pa ni vzdržal: startal je v predtekmovanju na 100 m prosto in prišel peti — in se plasiral za finale! On, veliki fenomen, ki se mu leto dni poprej ni mogel noben njegov konkurent niti približati, je bil porazen od začetnikov, od tistih, ki jih je poprej z lahkoto odpravil. Marsikdo na njegovem mestu bi poiskal skrit kotiček na plava-

lišču in se ne bi več prikazal. Ne tako Senjanovića. Dobro je vedel, da ga njegov klub krvavo potrebuje, da je morda baš v njegovih rokah Jadranov uspeh. — Zmasirali so mu nogo — pri plavanju je ni mogel uporabljati, saj ni mogel niti stopiti nanjo. Pa je plaval brez nje, ampak plaval je, izvršil je svojo dolžnost napram klubu. Dasi je plaval samo z rokami, je z nadčloveškim naporom dosegel, da se je plasiral na eno drugo in eno tretje mesto in še je dan kasneje tekmoval v Jadranovem moštvu, ki si je na 6.5 km dolgi progi osvojil Nikoličev pokal. Vedel je Senja, da bo odločil on, da-li bo Jadran prvak države, da-li bo osvojil dragoceni Petrinovičev pokal in v tej zavesti se ni strašil žrtev in naporov — dal je več, kot je mogel in po pravici se mu je divil vsakdo.

Plavač odličnih kvalitet — pol otrok, toda cel človek — vzoren član svojega kluba — svetel vzgled svojim tovarišem in sotekmovalcem — to je naš popularni Senja, to je naš plavalni fenomen Ante Senjanovića.

Se drugega fenomena nam je dal Jadran. — Ni to slučaj ali sreča, da baš zopet Jadran. Imel sem prilike dovolj, spoznati, da Jadran zna vzgajati svoje ljudi, da zna iz njih napraviti dobre sportnike in v nič manjši meri dobre klubšaše. Če velja to v ekstremnem pomenu za Senjanovića, ne velja to v nič manjši meri za njegovo soklubšašico Olgo Roje, plavačico prve evropske klase.

Na prvenstvu l. 1928 v Beogradu je dobila krasen čajni service kot darilo za najboljšo plavačico. Takrat je bila Olga v blesteči formi, takrat je postavila rekorde, ki so ji zagurali mesto v vrsti najboljših evropskih plavačic, takrat je Olga Roje plavala 100 metrov prosto 1:17! Ni je še bilo državne reprezentance brez Olge in v tromatchih Poljska, CSR, Jugoslavija, ki so se vršili v letih 1927, 1928 in 1929 v Beogradu, Pragi oz. Varšavi je večkrat po njeni zaslugi zaplapolala jugoslovanska zastava na drogu zmagovalcev.

Prava Jadranašica je Olga: za uspeh, za slavo svojega kluba bi žrtvovala vse. In — resno vzame sport, bolj resno,

Razpored drž. prvenstva

6. julija: v mestu prvoimenovanih:
A. Hašk — Slavija (Osijek).
B. Ilirija — Concordija.
C. Bačka — Jugoslavija.
D. Slavija (Sarajevo) par forfait.
13. julija se igra v mestu drugoimenovanih.

7. septembra:

Zmagovalec iz C : BSK; zmagovalec iz B : zmagovalcu iz A; Hajduk : Slavija (S).

14. septembra:

Zmagovalec iz B : zmagovalcu iz C; BSK : Slavija (S); Hajduk : zmagovalec iz A.

21. septembra:

Zmagovalec iz C : Slavija (S); zmagovalec iz A : BSK; Hajduk : zmagovalec iz B.

28. septembra:

Zmagovalec iz A : zmagovalec iz C; BSK : Hajduk; Slavija (S) : zmagovalec iz B.

5. oktobra:

Zmagovalec iz B : BSK; Slavija (S) : zmagovalec iz A; Hajduk : zmagovalec iz C.

Revanžne tekme se vrše v istem razporedu dne 12., 19., 26. oktobra in 2. ter 9. novembra. V prvem kolu se vrše tekme v mestu in na igrišču prvoimenovanih protivnikov, v revanžnih tekmah pa obratno.

Razpis juniorskih tekem za prehodni pokal Ilirije

Z namenom, da pripomore k napredku in organizaciji nogometnega naraščanja, razpisuje SK Ilirija vsako leto juniorske tekme za prehodni pokal kluba. Letošnje tekme se bodo pričele 12. julija in se bodo vršile po sledečem pravilniku:

1.) Za izvedbo tekem osnuje SK Ilirija poseben medklubski odbor, v katerem imenuje SK Ilirija načelnika in tehnične funkcionarje ter vsak sodelujoči klub po enega odbornika.

2.) Pokal postane trajno lastnina kluba, ki zmaga v pokalnih tekmah tri leta zapored ali petkrat prekinjeno. Do tega časa ostane pokal v začasnih posesti vsakokratnega zmagovalca, ako more nuditi jamstvo za ohranitev darila, drugače hrani pokal SK Ilirija. Začasni posestnik je dolžan vrniti pokal mesec dni pred vsakoletnimi novimi tekmami SK Iliriji. Zmagovalec leta 1929 je bilo juniorsko moštvo SK Ilirije.

3.) Pravico do sodelovanja imajo juniorska moštva klubov LNP, nadalje tudi moštva, ki niso včlanjena v LNP ter šolski zavodi. Starostna meja za igralce je 18 let (letos rojstni letnik 1912 in več). Pred pričetkom vsake tekme se morajo igralci izkazati z rojstnim listom, domovinskim listom ali zadnjim šolskim spričevalom; igralci, ki se ne izkažejo, ne bodo smeli nastopiti. Vsak igralec more igrati tekom ene pokalne konkurence le za en klub.

4.) Moštvo, ki krši ta pravilnik, zgubi tekmo z 0:3. Proteste glede upra-

Dvokolesa najboljših svetovnih znamk v veliki izbiri zelo poceni. Najnovejši modeli otroških vozičkov od preprostega do najfinejšega, in igračni vozički v zalogi. Več znamk šivalnih strojev najnovejših modelov, deli in pnevmatika. Ceniki franko. Prodaja na obroke.

„Tribuna“ F. B. L.

Tovarna dvokoles in otroških vozičkov, Ljubljana, Karlovska cesta šte. 4

kot kdorkoli. V tem pogledu nadkrijuje Senjanovića. Senja polaga premalo važnosti na trening. On se raje koplje, razgovarja, zabava. Ne tako Olga. Na plavališče pride zato, da trenira, da se izpopolnjuje. Poišče si tovarišic ali tovarišev in hajdi v vodo, trenirat. — Videl sem nekoč Jadranov prvi waterpolo team pri treningu, čudil sem se virtuoznosti poedincev, med katerimi skoro ni bilo razlike ne v plavanju, še manj pa v tehničnem obvladanju žoge. Šele, ko so po trideset ure trajajočem treningu prišli iz vode, sem videl, da je bila Olga med njimi, da je ne le plavačica, da je tudi pravi, velik waterpolist.

Ni ji dovolj, da ima vse rekorde na progah prostega stila; opetovano je že tekmovala z večjim ali manjšim uspehom v prsnem plavanju. V zadnjem času z veliko ambicijo in prav resno trenira hrbtni stil. Tudi na skakalni deski jo je bilo že videti.

Olgi ni dovolj, da zmaga na dveh, treh disciplinah: ona hoče vedno zastaviti vse svoje moči, da pomaga Jadranu do uspeha in često je baš ona tisti tekmovalci, ki svojemu klubu pribori največ točk. In takrat je Olga srečna, takrat je zadovoljna, ne prevzetna, ne ohola, le — samozavestna in ponosna ter — vesela, razigrana!

Tretji fenomen je prav naš, slovenski, ljubljanski. Kdo je ne pozna, plavalase, šegave Ilirijanke Ive Wohlfartove, ki nam jo tolikanj zavidajo naši najmočnejši obmorski plavalni klubi! Iva se smeje in samo smeje. Pa je večkratna državna rekorderka, najboljša naša prsna in hrbtna plavačica.

Ko smo jo »odkrili«, je bila Iva sprinterka — najboljša v klubu. Leta 1928 se je Ilirija prvič v večjem številu udeležila državnega prvenstva, ki se je takrat vršilo v Beogradu. Poleg nekaterih drugih plavačev smo tudi Ivo prijavili na hrbtno in sprint. Pa smo rekli: če je že v Beogradu, naj plava še prsno; prijavili smo jo v juniorke in seniorke. In baš v prsnem plavanju je rušila rekorde. Takrat je bila Iva pravo čudo! 90 točk je dosegla Ilirija, 52 Iva sama! Plavala je sprint, hrbtno in prsno in dosegla prvenstvo v skokih juniork.

Od takrat je »Janez« steber Ilirije, jugoslovanski plavalni sport pa vodi o njej resno račun!

Lani je na prvenstvu ljubljanskega podsaveza startala v 8 disciplinah in dosegla 8 prvih mest. To ni karsibodi, vsakdo ne bi zmozel tega v dveh dneh, — Iva je zmožla, ker je hotela! Plavala je 100 m prosto v štafeti — ob koncu tekmovala je že bilo. Prišla je prva na cilj, popolnoma izčrpana se je zgrudila, ko so jo potegnili iz vode. Pa ji nismo mogli zabraniti, da ne bi četrte ure kasneje startala še na skrajno naporeni progi 400 m prosto. Jokala je, ko je niso pustili, šla je — in zopet je bila prva; Ilirija je osvojila po osmih letih zopet podsavezno prvenstvo. S takimi tekmovalci ga je morala osvojiti.

Cel otrok je ta Iva, kadar tekmuje pa presneto resna in zagrizena. Trenira ne rada — ve, da se more popolnoma zanesti na svoj bogati naravni talent in prepričana je, da ji ni potrebno, da trenira. Ko pa se približa prvenstvo, pa se le predobro zaveda, da je Ilirijanka, da bo treba pritisniti z vsemi silami, da bo treba resno plavati in skakati! Baš pri skakanju se pokaže njen veliki talent: skokov ne trenira nikdar, in vendar — kadar treba jih zna! Popularna je — ne, ker je državna prvakinja in rekorderka — ker je tista naivna, otročja Iva, ker se smeje in smeje, ker se ponorčuje zdaj iz tega, zdaj iz onega in ker zna igrati na orglice. In še kako igra na orglice! Vse zna Iva; plavati, skakati in igrati na orglice. —

Solnčni Dubrovnik ima klub, ki je lahko ponosen na veliko dejstvo: ves čas svojega obstoja še ni bil poražen od domačega moštva! Je to waterpolo team Juga, državnega prvaka v waterpolu. Mnogo ima zahvaliti Jug svojemu fenomenalnemu vratarju, ki ga po pravici prištevajo med najboljše v Evropi. Je res težko Dinku Fabrisu zabiti gol — malo naših igračev se more ponasati s tem. In vendar je Jug samo v državnem prvenstvu odigral že lepo število tekem. Gledal sem Dinka v treningu: najboljši splitski, beogradski in dubrovački »kanoni« so mu pošiljali bombo za bombo na gol — Dinko je držal vse, prav vse!

Mislil bi človek, da on ne plava v vodi, da stoji na trdnih tleh: vidi žogo, ki leti po zraku, sključi se v dve gubi in v naslednjem trenutku je že do kolen iz vode, tam, kjer je zoga. Opetovano sem ga videl, kako je »čistil« obupne situacije, kako je držal neverjetne stvari!

Dobro vedo Jugaši, kaj zmore Dinko, brezhibno mu zaupajo in se zaneajo nanj, mirni so, kadar igra on v голу!

Pa ne samo prvovrsten golman, tudi plavač par excellence je Fabris. V prsnem plavanju reprezentira odlično kvaliteto in je državnemu prvaku Birimiši vsakokrat trd oreh. Skoro enako dober je v hrbtnem plavanju in redno nastopa za svoj klub tudi v štafetah prostega stila.

Odveč bi bilo, še kaj govoriti o njem. Dovolj pove dejstvo, da je Jugaš, dober, navdušen, zaveden Jugaš.

Še enega fenomena ne smem preiti. Ni prvak, ni rekorder, ni reprezentant in vendar je pravi plavalni fenomen: tehničnega referenta J. P. S.-a Hrvoja Macanovića mislim. On je posebljen plavalni sport, posebljen savez, posebljen pravilnik, piščalka, štoperica in karkoli hočete — samo, da k plavanju spada.

Nemogoče si je misliti prvenstva, seje, skupščine saveza brez »Macana«, še bolj nemogoče bi bil brez njega »Jadran«. Drugi se prepirajo, debatirajo — Macanović vstane, gre parkrat sem in tja in že privleče iz žepa svoj pravilnik FINA, že je kočljivo vprašanje rešeno. Toda brez tistih korakov sem in tja ne bi šlo!

Pride Jadran na prvenstvo; ne bi mogel priti brez Macanovića, brez njegove dalmatinske čepice, stoperice krog vratu, piščalke in megafončka. In ima veliko besedo, saj je pa tudi strokovnjak na svojem mestu in to vsi dobro vedo!

Taki so naši plavalni fenomeni, vsi so enaki, vsi so mojstri v svoji stroki, vsi so vredni člani in ponos svojih klubov, vsi silno, silno resni in zagrizeni, kadar gre za »pike« in vsi srečni, zadovoljni in dobre volje kadar zmagajo, ponosni, kadar zmaga njih klub! — Božo Kramaršič.

bomo nikdar več imeli takega druga v naši sredini.

Bil si nam ponos. Ti si bil vzor brata, ki, če tudi se ves žrtvuje celoti, ne misli nase in klone šele takrat, ko ima zavest, da je izvršil dolžnosti, ki jih ima do družbe. Ti si bil oni, ki je na Jesenicah začel širiti sportno misel, Tvoja zasluga je, da se je tu organiziral smuški sport. Tvoje znanje in vztrajnost sta bili resnično občudovanja vredni. In če se spomnimo Tvojih uspehov v vseh panogah sporta, kako naj se Ti zahvalimo? Vsak Tvoj uspeh je bil tudi naš, že v naprej si se veselil kadar si nas žel zastopat kamorkoli. Vsa Gorenjska Te je poznala in s tem nas, kajti Tvoje ime je tesno zvezano s SK Bratstvom. Kadar so nas dogodki prehiteli in kadar nismo slutili dobrih dni, nisi obupal, nisi se strašil žrtev, z dvojnimi delom si dokazal, da smo vredni boljših.

Lado! Ali si slutil, ko si vendar tako lepo v zadnjih urah življenja pisal vsem odsotnim bratom »še en pozdrav«? Ne, Tvoje blago srce je vedno mislilo na one, ki vršijo dolžnosti pri vojaki, kajti bil si jim brat.

Lado! Ko se Ti zahvaljujemo, Ti tudi priznamo, da SK Bratstvo še vedno plaka in bo še plakal. Ne bo Te več med nas, ne na zeleno polje, ne v sneg, ne k sejam, ne na sestanke. Nikamor. To je hudo. Hudo nam je pa še tem bolj, ker kljub temu, da smo Te ljubili, bil si ves naš, ti vendarle v težkih urah nismo priskočili na pomoč, ni ti nismo bili poleg Tebe v zadnji uri. Moral si končati sam, brez onih, ki so Ti za vedno dolžniki. Ne, to ni prav, dasiravno proti brezobzirni usodi ne moremo kaj. To, dragi Lado boli.

Hvala Ti za vse. Delo, katerega si pričel, nadaljujemo mi, ki smo ostali.

To delo mora imeti uspeh. Spomin nate nam bodi vsem svetla točka. Tvoje ime je zvezano z geslom: z bratstvom v Bratstvo za nas, dočim Ti je v zgodovini sporta na Jesenicah določeno prvo mesto.

Prosimo Vsemogočnega, naj Ti bo milostljiv, z hvaležnostjo v srcu pa še enkrat: spavaj mirno — naš Lado.

L. B.

Smrt vrlega sportnika

Tone Čufar:

SMRT V MAJU.

(Ladu Kočarju v spomin.)

Vse, kar ima pomlad in njeni topli dnevi, kar je v njej svetlega, smo vse imeli, razcevele so se rože in ptice so zapele, prelep napev kipenju novih sil prirode, zapele so in mi smo pesem čuli, ter se v majskem solncu razživeli.

A vsa prelest pomladne himne prerojenju, vsa njena solnčnosp, vse je obnemelo, ko se v težki uri sredi maja tako nenadno nam je razodelo, da v krvi padlo je življenje mlado, da je za Tebe, ljubljani naš Lado zazeval grob na vrtu mrtvih, prezgoden, krut, krivičen grob; a z njim zazevale so v sreih rane, z boljo in mukami ožgane.

Kakor znano, je umrl v noči 18. maja t. l. Lado Kočar kot žrtev morilca, ki mu je na Savi pri Jesenicah brez vzroka zasadil nož v telo ter prerazal žilo odvodnico. Smrt je radi izkrvavitve nastopila v nekaj minutah. Morilca muslimana Omerja Kostića je ravno pretekli teden dohitela roka pravice.

Pokojni se je rodil 1. avgusta 1905 v Ljubljani. Šolo je obiskoval na Jesenicah. Ze od rane mladosti je bil navdušen Sokol, turist, nogometaš in smučar. Bil je ustanovitelj jeseniškega SK Bratstva ter do svoje smrti njegov najagilnejši funkcionar. Načeloval je zimskemu in smučkemu odseku ter si je tri leta zaporedoma priboril klubsko prvenstvo v smučanju. Kot član Sokola na Jesenicah si je priboril naslov smučkega prvaka Gorenjske Sokolske župe. Po naravi tih in blag, se je priljubil vsem, ki so ga poznali. V zadnjem letu se je z uspehom uveljavljal v medklubskih smučskih tekmah, posebno v skokih. Kot nogometaš je odigral preko 60 tekem, za Jesenice ogromna številka. Z njegovo smrtjo je izgubil slovenski sport idealnega propagatorja in de-

lavca. Njegovo izgubo bo najbolj občutil mladi jeseniški sport, posebno matični klub Bratstvo.

Ladota Kočarja je spremilo na njegovi zadnji poti celokupno članstvo SK Bratstva, dalje SK Svoboda Jesenice, Smuški klub Dovje-Mojstrana, SK Bled, Sm. klub Bohinj, Sokol Jesenice z godbo Gor. Sokolske župe.

V počastitev spomina Ladota Kočarja, je SK. Bratstvo sklenil po njem imenovati smuško skakalnico ter z ozirom na njegovo mirno in blago naravo odpustiti kazni vsem kaznovanim članom.

Prizadetim naše iskreno sožalje, njegovi duši pa mir in pokoj.

Ladotu v spomin!

Ali je res, našega Ladota ni več med nami? Groza, saj ni mogoče. Tako smo po usodni noči izpraševali, ko smo doznali dragi Lado, da Te ni več med nami, da se je zgodila krivica Tebi in Tvojim. Zdrav in vesel si se poslovil od domačih. Šel si, da storiš dolžnost sebi in drugim v zadovoljstvo, a kako turoben je bil Tvoj povratek. Usoda

Usoda mračna temno je roko stegnila, in Te iz naše srede izvabila, odvzet si mami, z žalostjo prevzeti, odvzet si nam in Tebi mi, odvzeto Ti je vse, kar si kdaj ljubil, najdražje bitje, solnce in pomlad, vse, kar si kdaj imel resnično rad. Zastonj se pno v nebo grebeni Karavank, in skalne Alpe vabijo brezplodno, ne bo Te na Triglav in druge vrhe, ne na zeleno polje k tekmam nogometa, in v sneg bo morala brez Tebe smuška četa; še k nam v črno železarno Te ne bo, tudi nič več v sajasto kotlarno; vsemu in vsem si dal slovo, vsi Tvoji upi so zdaj strti, ker Te v maju je ovil misterij smrti...

Ti je določila pota, katerih se nisi mogel izogniti. Ves udan dobri in pravični misli, nisi mogel dopustiti, da bi kdo žalil Slovence, saj si se vedno s ponosom prišteval med nje.

Kakor Te dragi Lado, Tvoji dobri materi, očetu, sestram in bratu nihče ne more nadomestiti, tako tudi mi ne

Smotrena hrana sportnika

Znani angleški olimpijkar Harold M. Abrahams, ki je na pariški olimpijadi odnesel senzacionalno zmago v teku na 100 m, je podal zanimivo izjavo o smotreni in primerni hrani sportnika.

SALDA-KONTE — ŠTRACE
JOURNALE — ŠOLSKE ZVEZKE
MAPE — ODJEMALNE KNJIŽICE
RISALNE BLOKE ITD.

NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH

KNJIGOVEZNICA
JUGOSLOVANSKE TISKARNE

PREJ

K. T. D.

V LJUBLJANI, KOPITARJEVA UL. 6
II. NADSTROPJE

DRAGO GORUP & Co. ENGROS/LJUBLJANA, Miklošičeva cesta 14/II. ENDETAIL

Izdelava in prodaja damske in moške **konfekcije**. — Naročila po meri se izvršujejo hitro in točno

ŠPORTNIKI!

Oblačila za vse panoge sporta zvršujemo točno in najceneje.

»Dostikrat so me že vprašali, kakšna hrana je najprimernejša za sportnika z ozirom na njegov trening, da se lahko doseže čim večji uspeh. Običajno sem odvrnil, da temelji to vprašanje na popolnoma napačni domnevi.

To vprašanje se mi zdi ravno tako otroško in naivno, kot postopanje divjih narodov, ki žro srce leva z namenom, da postanejo neustrašeni in hrabri. Pray nič drugega ni zelo razširjeno naziranje atletov, ki hočejo na kak misteriozen način doseči velike sportne uspehe, oziroma hočejo pospeševati svojo formo z gotovo dieto. Vse to je bedarija, krepilna jed in pa dieta, ki naj bi omogočila slehernemu sportniku velike uspehe, sploh ne obstoja. Hrana enega, je za drugega mnogokrat strup.

V splošnem se lahko reče, da si ljudje vse preveč ubijajo glavo z razmišljanjem, kaj bodo jedli in pili. Dogaja se tudi, da se hranijo sportniki radi napačne predpostavke glede prehranjevanja, z vsemogočimi nesimpatičnimi jedili, misleč, da jim more to koristiti.

Edini merodajni in pa tudi splošno najboljši vodnik je tek (apetit). Dokler nekdo je to kar mu ugaja in kar mu prežene lakoto, toliko časa se mu ni treba bati, da bo to škodovalo njegovi formi ali da bo imel neprimliko pri prebavi. Seveda je treba paziti, da se ne tekmuje z polnim želodcem, gotov odmor med jedjo in treningom mora biti.

Vsak človek ima svoje posebnosti, komur tekne pudding (nacionalna jed Angležev, neke vrste jajčni narastek), ga bo jedel tudi, ako bi kdo drugi radi enega grizljaja umrl.

Samoposebi je razumljivo, da škoduje alkohol sportniku, ki trenira, s tem pa še ni rečeno, da škoduje čaša pive pri kosilu ali večerji onemu, ki je tega vajen. Tudi tukaj igra individualnost posameznika odločilno vlogo.

Olimpijada v Los Angelesu

Velikopotezni Yankeeji so na kongresu mednarodnega olimpijskega komiteja v Berlinu z besedo in sliko (film) poročali o pripravah za olimpijske igre 1932 v Los Angelesu. Generalni tajnik Farmer je imel ob prednašanju filma predavanje, ki je podalo jasno sliko o Los Angelesu. Film je predložil krasno, veličastno stavbo, ki bo služila sportni manifestaciji kot nobena te vrste. Na platnu se je pokazal stadion za preko 100.000 gledalcev, stadion za nogometne prireditve, poslopja za borenje, težko atletiko, boks in rokoborbo, plavalni stadion s posebnim bazenom za trening, nadalje proge za regate v veslanju in jadraniu, prostore za konjske tekme in pa tenis prostore. Večji del stranskih projektov leži poleg glavnih tekmovalnih stavbišč. Veslaška proga dolga 2000 m, teče popolnoma naravnost in omogoča istočasen start osim čolnom. Teniške naprave vsebujejo poleg Centre-Court (glavno tekmovalno igrišče) še 18 nadaljnjih prostorov. Lahkoatleti imajo na razpolago 15. igrišč za trening, tako, da bo imela vsaka država svoj prostor za vežbanje.

Vsi udeleženci, kakor tudi oficialni zastopniki in pa novinarji bodo nameščeni v »olimpijski vasi«. Vsaka država bo imela svojo hišo in hrano.

Ameriške železnice in broderske družbe bodo dale 40 odstotkov popusta vsem aktivnim in pasivnim udeležencem olimpijskih iger tako, da bo stala celokupna preskrba z bivanjem in vožnjo, povprečno samo 2 dolarja dnevno. Kljub temu se mora računati za vsakega posameznega udeleženca iz Evrope kot minimalni izdatek ca 400 dolarjev (22.400 dinarjev).

Američani so na kongresu razdelili prvo številko olimpijskega časopisa, katerega so osnovali specialno za olimpijado. O velikopoteznosti olimpijade v Los Angelesu ni nikakega dvoma, kar je najbolj predočil olimpijski časopis. Predsednik ameriške unije Hoover, baron Coubertin, grof Baillet-Latour, župan Los Angelesa, guverner Kalifornije in pa predsednik pripravljalnega odbora sporočajo vsem narodom svoje pozdrave in vabijo h kar najštevilnejši udeležbi.

Berlin zahteva olimpijado 1936

Znano je, da se vsa večja mesta potegujejo za izvedbo olimpijskih iger. Olimpijada se vedno izplača, poleg tega pa prinesejo številni tuji mastne vsote in jih pustje v hotelih, zabaviščih in drugih krajih. Sport ni dandanes samo važen činitelj v zblizevanju narodov, on prinaša tudi materijelne koristi.

Zé l. 1916 bi se morala v Berlinu vršiti olimpijada. Nemci so v ta namen postavili ogromen stadion v Grunewaldu pri Berlinu — izbruhnila pa je svetovna vojna in prekrizala vse račune. Olimpijada se je nato vršila l. 1920 v Anversu v Belgiji, hoté jo s tem počastiti v znak njenih silnih izgub v svetovnem požaru. Nemčija ni bila pripuščena k olimpijadi, tudi v sport se je zaneslo sovraštvo in je trajalo do Amsterdamu l. 1928., ko je zopet zmagala sportna ideja in premostila politična nesoglasja.

Magistrat mesta Berlina pričakuje, da bo olimpijski komite dal izvedbo olimpijade 1936 Berlinu. V ta namen hoče popolnoma preurediti stadion, tako, da bo zadostoval tudi najmodernejšim zahtevam.

Kolesarsko dirkališče bo odpravljeno. Nikoli ni bilo popularno in je dajalo vedno dosti povoda sportnim krogom, da so se jezili, ker je dirkališče vzelo samo nepotreben prostor. Prostor v sredini bodo znižali za 5 m s tem povečali prostor na 70.000 gledalcev. Podolžna stran z glavnimi ložami bo dobila streho. Tekališče bo skrajšano na dolžino 500 m in bo tako ustvarjeno idealno nogometno igrišče. Gledalci ne bodo več tako oddaljeni od igralcev. Poskrbljeno bo za dobre oblačilnice, novinarji bodo razpolagali s 100 telefonskimi celicami. V stadionu bodo nameščeni velikanski zvočni ojačevalci — predviden pa je tudi avtopark za 3000 vozil.

Zgodovina prvenstva v boks

Ni še dolgo od tega, ko se je Evropi posrečilo, da iztrga stricu Samu svetovno prvenstvo vseh kategorij v boks. Leta 1928. je zapustil svetovni prvak Tunney boksarsko areno in svet od takrat ni imel prvaka. Po dolgotrajnih izločilnih bojih sta si končno stala nasproti Nemeč Maks Schmelling in Američan Jack Sharkey. Kakor znano je zmagal Schmelling radi diskvalifikacije Sharkeya, ki je zadal nasprotniku prepovedan udarec.

Jako zanimiva je zgodovina bojev za najvišjo trofejo v boks. Navesti hočemo dosedanje boje, ki so se vršili po pravilih, sestavljenih po markiju Queensberryju.

1893: J. Corbett premaga Sullivana v 21. kolu; leto kasneje tolče Mitchella v 3 rundah.

1896: Bob Bitzsimmons tolče Petra Maherja v 1 min. 35 sek. Leto kasneje mu podleže Corbett v 14. rundi.

1897: J. J. Jeffries tolče Fitzsimmonsa v 11. rundi in l. 1902 v 8. rundi. Nato je potolkel l. 1903 Corbetta v 10. rundi in l. 1904 Jacka Munro v 2. rundi.

1905: Jack O'Brien tolče Fitzsimmonsa v 13. rundi.

1907: Tommy Burns tolče O'Briena v 20. rundi, Billa Squiresa v 1. rundi in Gunnar Jas Moira v 10. rundi.

1908: Jack Johnson tolče T. Burnsa v 14. rundi, l. 1909 Stanley Ketchela v 12. rundi, l. 1910 Jeffriesa v 15. rundi, l. 1912 Jim Flynja v 9. rundi in l. 1914 Frank Morana v 20. rundi.

1915: Jes Willard tolče Johnsona v 26. rundi.

1919: Jack Dempsey tolče Willarda v 3. rundi, l. 1920 Billy Miskea v 3. rundi in Bill Brennana v 12. rundi, l. 1921 Georges Carpentiera v 4. rundi, l. 1923 L. Firporja v 2. rundi.

1926: Genne Tunney premaga Dempseya v 10 rundah po točkah in leto kasneje zopet v 10 rundah po točkah. L. 1928 tolče Heeneya v 11. rundi.

1930: Maks Schmelling postane pr-

vak radi diskvalifikacije Sharkeya v 4. rundi.

Od vseh borb je imela največji dohodek borba Dempseya z Carpentierom 2. julija 1921. in sicer 1.600.000 dolarjev. Dempsey je dobil 300.000, Carpentier pa 200.000 dolarjev. Skoro nič manjši ni bil izkupiček borbe Tunneva proti Dempseyu 23. septembra 1926, ki je prinesel 1.570.000 dolarjev, od tega je dobil Dempsey 900.000, Tunney pa 270.000 dolarjev. Borba Schmelling — Sharkey je prinesla 749 tisoč dolarjev, tekmeča sta dobila vsak po 170.000 dolarjev.

Tour de France

Največja cestna kolesarska dirka na svetu je Tour de France, ki se vrši vsako leto v Franciji. Dirka se vrši v etapah po 200—300 km in vodi tekmovalce širom Francije. Tekmovalna proga vodi po ravnini ter se povzpne tudi na znamenite gorske ceste Pirenejev in Alb. Ni čuda, da je Tour de France ena najtežjih dirk, ki stavlja na udeležence velikanske zahteve v pogledu napornosti in izdržljivosti. Dirke se udeležijo najboljši profesionalni dirkači Evrope.

Letos se vrši 24. Tour de France v času od 2. do 27. julija. Tekmovanja se prvič udeležijo tudi nemški dirkači. Že danes smatrajo Belgijce, ki so v zadnjih letih zmagali skoro na vseh večjih cestnih dirkah, za favorite tekmovalja. Največ tekmovalcev je prijavila Nemčija z osmimi dirkači, Italija in Španija sta prijavili po sedem, Belgija in Francija pa po šest tekmovalcev.

Posamezne države so prijavile naslednje tekmovalcev:

Belgija: Dosche, Jean Aerts, Mertens, Bonduel, Demuyser, Delannoy.

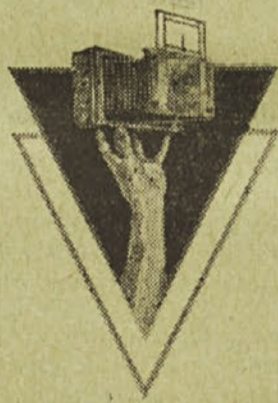
Italija: Pancera, Belloni, Piemontesi, Guerra, A. Binda, Frascarelli, Gremo.

Francija: Charles Pelissier, V. Fontan, A. Ledueq, A. Magne, M. Bidot, Merviel.

Španija: Cardona, Biera, Copeda, Vecente, Trueba, Mateu, Tubau, Dermitt.

Nemčija: Buse, Tietz, Tierbach, Siegel, Nehe, Wolke, Manthey.

Razperiod državnega prvenstva.

FOTO

vse potrebščine: plošče, papirje Fotogen, Agfa, Mimosa, Ilford, Herzog, Satrap itd.

v drogeriji

„SANITAS“
LJUBLJANA,
Dunajska cesta šte. 5.
in Celje

MESTNA
HRANILNICA
LJUBLJANSKA
(GRADSKA ŠTEDIONICA)
LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA

Ustanovljena l. 1889

Telefon šte. 16. —
Poštni ček št. 10.353

Stanje vložnega denarja
nad 400 milijonov Din.

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vse vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti. —

Za vloge in obresti jamči poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo.